

HOTĂRÂREA CURŢII (Camera a zecea)

1 august 2022(*)

„Trimitere preliminară – Fiscalitate – Taxa pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolul 56 – Prestări de servicii de asigurare – Locul de impozitare – Servicii de soluţionare a daunelor furnizate de societăţi terţe în numele şi pe seama unui asigurator”

În cauza C-267/21,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie (România), prin decizia din 25 martie 2021, primită de Curte la 23 aprilie 2021, în procedura

Uniqă Asigurări SA

împotriva

Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală – Direcţia Generală de Soluţionare a Contestaţiilor,

Direcţiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili,

CURTEA (Camera a zecea),

compusă din domnul I. Jarukaitis, preşedinte de cameră, şi domnii M. Ileşi şi Z. Csehi (raportor),
judecători,

avocat general: domnul A. M. Collins,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observaţiile prezentate:

- pentru Uniqă Asigurări SA, de R. Bufan, avocat;
- pentru guvernul român, de E. Gane şi A. Rotăreanu, în calitate de agenţi;
- pentru Comisia Europeană, de A. Armenia şi E. A. Stamate, în calitate de agenţi,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunţă prezenta

Hotărâre

1 Cererea de decizie preliminară priveşte interpretarea articolului 59 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediţie specială, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificat prin

Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 decembrie 2009 (JO 2008, L 44, p. 11).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Uniqa Asigurări SA (denumită în continuare „Uniqa”), cu sediul în România, pe de o parte, și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (România) și Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (România) (denumite în continuare, împreună, „administrația fiscală”), pe de altă parte, în legătură cu privire la stabilirea, în scopul perceperii taxei pe valoarea adăugată (TVA), a locului în care se presupune că este efectuată o prestare de servicii.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Așa zecă directivă

3 Articolul 9, intitulat „Prestarea de servicii”, din Așa zecă directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri – sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO 1977, L 145, p. 1, denumită în continuare „Așa zecă directivă”) prevedea:

„(1) Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul și-a stabilit sediul activității sale economice sau un sediu comercial fix de la care este prestat serviciul sau, în absența unui astfel de sediu al activității sale sau a unui sediu comercial fix, locul unde își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(2) Cu toate acestea,

[...]

(c) locul de prestare a serviciilor legate de:

[...]

– evaluări ale bunurilor corporale mobiliare;

[...]

este locul în care aceste servicii sunt efectiv prestate;

(e) locul unde se prestează următoarele servicii atunci când sunt efectuate pentru clienți care își au sediul în afara Comunității sau pentru persoane plătitoare de impozit care își au sediul în Comunitate, însă nu în aceeași țară ca și prestatorul, este locul în care clientul și-a stabilit sediul sau are o unitate fixă unde este prestat serviciul sau, în absența unui sediu sau a unei unități fixe, locul unde acesta își are adresa permanentă sau domiciliul stabil:

[...]

– serviciile consultanților, ale inginerilor, ale birourilor de consultanță, ale avocaților, ale contabililor și alte servicii similare, precum și servicii de prelucrare de date și de furnizare de informații;

[...]” [traducere neoficială]

4 A ?asea directiv? a fost abrogat? ?i înlocuit? prin Directiva 2006/112, intrat? în vigoare la 1 ianuarie 2007.

Directiva 2006/112

5 Titlul V din Directiva 2006/112, denumit „Locul opera?iunilor taxabile”, cuprindea printre altele un capitol 3, intitulat, la rândul s?u, „Locul prest?rii de servicii”, în care figurau articolele 43-59 din aceast? directiv?.

6 Articolul 56 alineatul (1) litera (c) din directiva men?ionat? prevedea:

„Locul prest?rii urm?toarelor servicii unor clien?i stabili?i în afara [Uniunii Europene] sau unor persoane impozabile stabilite în [Uniune], dar într-o ?ar? diferit? de cea a prestatorului este locul unde clientul ?i?a stabilit sediul activit??ii sale economice sau locul unde are un sediu comercial fix pentru care este prestat serviciul sau, în absen?a unui astfel de loc, locul unde ?i?i are domiciliul stabil sau re?edin?a obi?nuit?:

[...]

(c) serviciile prestate de consultan?i, ingineri, birourile de consultan??, avoca?i, contabili ?i alte servicii similare, precum ?i prelucr?rile de date ?i furnizarea de informa?ii;

[...]”

7 Articolul 59 litera (c) din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificat? prin Directiva 2008/8, prevede, începând cu 1 ianuarie 2010:

„Locul de prestare a urm?toarelor servicii c?tre o persoan? neimpozabil? care este stabilit? sau ?i?i are domiciliul stabil sau re?edin?a obi?nuit? în afara [Uniunii] este locul unde respectiva persoan? este stabilit?, ?i?i are domiciliul stabil sau re?edin?a obi?nuit?:

[...]

(c) serviciile prestate de consultan?i, ingineri, birouri de consultan??, avoca?i, contabili ?i alte servicii similare, precum ?i prelucr?rile de date ?i furnizarea de informa?ii;

[...]”

Dreptul român

8 Articolul 133 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în versiunea aplicabil? faptelor din litigiul principal (denumit? în continuare „Codul fiscal”), prevede:

„(1) Locul prest?rii de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

(2) Prin derogare de la prevederile alineatului (1), pentru urm?toarele prest?ri de servicii, locul prest?rii este considerat a fi:

[...]

g) locul unde clientul c?ruia îi sunt prestate serviciile este stabilit sau are un sediu fix, cu condi?ia ca respectivul client s? fie stabilit sau s? aib? un sediu fix în afara [Uniunii] ori s? fie o persoan? impozabil? ac?ionând ca atare, stabilit? sau care are un sediu fix în [Uniune], dar nu în

același stat cu prestatorul, în cazul următoarelor servicii:

[...]

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;

[...]"

Litigiul principal și întrebările preliminare

9 Unica oferă în România polițe de asigurare care acoperă riscurile de accidente auto și de cheltuieli medicale survenite în afara teritoriului acestui stat membru.

10 În ceea ce privește asigurarea de răspundere civilă auto, Unica a încheiat parteneriate cu 26 de societăți cu sediul în afara teritoriului român (denumite în continuare „societățile partenere”). Aceste societăți partenere soluționează daunele clienților Unica în țara în care s-a produs accidentul. Ele gestionează cererile de despăgubire procedând mai ales la deschiderea dosarelor de daună, la verificarea validității poliței de asigurare, la cercetarea cauzelor și a împrejurărilor accidentului, la constatarea avariilor, la evaluarea daunelor, la propunerea soluțiilor de înlocuire sau de reparare, la estimarea despăgubirii, la verificarea devizelor, precum și la despăgubirea reparațiilor și la examinarea recuperărilor. Pentru pagubele materiale până la concurența sumei de 15 000 de euro cauzate de un accident, aceste societăți partenere sunt libere să aprobe sau să respingă cererile de despăgubire, rămânând totodată responsabile, atât față de asigurați, cât și față de Unica, pentru motivarea și cuantumul plăților efectuate în soluționarea daunelor. Pentru daunele materiale în cuantum de peste 15 000 de euro, acestea sunt obligate să colaboreze cu Unica în vederea soluționării unei cereri de despăgubire.

11 În ceea ce privește asigurările medicale, Coris International gestionează, în numele și pe seama Unica, cererile de despăgubire formulate de deținătorii de polițe de asigurare. În special, Coris International se angajează să garanteze asiguraților o asistență de 24 de ore pe zi, precum și să le ofere asistență tehnică, organizatorică și juridică. În plus, această societate stabilește cuantumul indemnizațiilor și asigură plata acestora și informează Unica cu privire la evenimentele survenite.

12 Unica nu a declarat TVA-ul datorat în temeiul regimului de taxare inversă pentru prestațiile care îi fuseseră facturate de societățile partenere și de Coris International între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2009 pentru onorariile lor de gestiune și de soluționare a reclamațiilor pentru motivul că, în conformitate cu articolul 133 alineatul (1) din Codul fiscal, locul prestării acestor servicii era locul unde prestatorul de servicii este stabilit.

13 În urma unei inspecții privind perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2011, administrația fiscală a impus Unica să plătească TVA suplimentar în valoare totală de 3 439 412 lei (RON) (aproximativ 698 596 de euro), precum și obligații accesorii în valoare totală de 3 706 077 RON (aproximativ 752 760 de euro) aferente prestațiilor menționate la punctul anterior.

14 Administrația fiscală a apreciat că nu trebuia aplicată regula generală prevăzută la articolul 133 alineatul (1) din Codul fiscal, ci excepția prevăzută la articolul 133 alineatul (2) litera g) punctul 5 din acest cod. În consecință, aceasta a considerat că locul prestării serviciilor furnizate de societățile partenere și de Coris International se situa în statul membru în care este stabilit clientul acestor servicii, și anume în România.

15 Prin decizia din 15 septembrie 2016 a fost respinsă contestația fiscală formulată de Unica

împotriva deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală prin care aceasta este obligată la plata sumelor menționate la punctul 13 din prezenta hotărâre. Drept urmare, la 23 decembrie 2016, Uniqa a introdus la Curtea de Apel București (România) o cerere de anulare a acestei decizii, precum și a deciziei de impunere și a acestui raport.

16 Prin Hotărârea din 19 iunie 2018, această instanță a confirmat că locul prestării serviciilor de soluționare a daunelor este locul în care clientul și-a stabilit sediul, în speță România, apreciind că aceste servicii erau similare celor ale inginerilor, prevăzute la articolul 9 alineatul (2) litera (e) a treia liniuță din A șasea directivă, astfel cum a fost interpretat prin Hotărârea din 7 octombrie 2010, Kronospan Mielec (C-222/09, EU:C:2010:593). Curtea de Apel București a anulat în parte actele administrației fiscale menționate la punctul 15 din prezenta hotărâre, având în vedere durata nejustificată a inspecției fiscale, și a respins în rest acțiunea.

17 Uniqa și administrația fiscală au formulat fiecare recurs împotriva acestei hotărâri la instanța de trimitere.

18 Aceasta din urmă arată că Curtea a interpretat deja excepțiile referitoare la stabilirea locului de prestare a serviciilor. Mai precis, ar fi statuat în Hotărârea din 16 septembrie 1997, von Hoffmann (C-145/96, EU:C:1997:406), că expresia „alte servicii similare” nu are în vedere profesii precum cele de avocat, consultant, expert contabil sau inginer, ci doar servicii. În plus, această expresie nu s-ar referi la vreun element comun al activităților diferite menționate în A șasea directivă, ci la servicii similare prin raportare la fiecare dintre aceste activități, avute în vedere în mod separat.

19 Însă această jurisprudență nu ar permite soluționarea în litigiul principal a problemei calificării drept prestări de servicii complexe care presupun activități multiple ce trebuie analizate ca un tot, precum cele referitoare la gestionarea și la soluționarea daunelor, realizate de societățile partenere, precum și de Coris International.

20 În aceste împrejurări, Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Dacă, în interpretarea dispozițiilor articolului 59 din [Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8], serviciile de soluționare a daunelor prestate de către societățile [partenere] pentru o societate de asigurări, în numele și pe seama acesteia din urmă, pot fi încadrate în categoria serviciilor prestate de consultanți, ingineri, birouri de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare, precum și prelucrările de date și furnizarea de informații.”

Cu privire la întrebarea preliminară

21 Trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cadrul procedurii de cooperare între instanțele naționale și Curte instituite prin articolul 267 TFUE, este de competența acesteia din urmă să ofere instanței naționale un răspuns util, care să îi permită să soluționeze litigiul cu care este sesizat. Din această perspectivă, Curtea trebuie, dacă este cazul, să reformuleze întrebarea care îi este adresată. În plus, Curtea poate fi pusă în situația de a lua în considerare norme de drept al Uniunii la care instanța națională nu a făcut referire în enunțul întrebării sale (Hotărârea din 15 iulie 2021, Ministrstvo za obrambo, C-742/17, EU:C:2021:597, punctul 31 și jurisprudența citată).

22 În această privință trebuie arătat că articolul 59 din Directiva 2006/112, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8, este aplicabil de la 1 ianuarie 2010. Or, din indicațiile furnizate de instanța de trimitere reiese că litigiul principal se referă la omisiunea Uniqa de a declara TVA-ul aferent prestațiilor furnizate de societățile partenere și de Coris International în perioada

cuprins? între 1 ianuarie 2007 și 31 decembrie 2009. În aceste condiții, dispoziția menționată nu este aplicabilă din punct de vedere temporal litigiului principal.

23 ?inând seama îns? de situația de fapt în discuție în litigiul principal și de modul de redactare a întrebării adresate, este necesar s? se constate c? interpretarea articolului 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 este cea pertinentă pentru soluționarea acestui litigiu.

24 În aceste condiții, pentru a oferi instanței de trimitere un răspuns util, care s? îi permit s? soluționeze litigiul cu care este sesizat?, trebuie s? se reformuleze întrebarea adresată și s? se considere c? prin intermediul acesteia instanța menționată solicită în esență s? se stabilească dac? articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul c? serviciile de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unei societăți de asigurări fac parte din „serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare, precum și [din] prelucrările de date și [din] furnizarea de informații”, prevăzute de această dispoziție.

25 Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie amintit de la început c? articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 nu are în vedere profesii precum cele de avocat, consultant, expert contabil sau inginer, ci prestări de servicii. Legiuitorul Uniunii utilizează profesiile care sunt menționate în această prevedere drept un mijloc de definire a categoriilor de prestări de servicii care sunt avute în vedere de aceasta (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 octombrie 2010, Kronospan Mielec, C-222/09, EU:C:2010:593, punctul 19 și jurisprudența citată).

26 Prin urmare, este necesar s? se stabilească dac? serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurări fac parte din prestările de servicii furnizate în principal și în mod obișnuit în cadrul profesiilor enumerate la articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 (a se vedea prin analogie Hotărârea din 16 septembrie 1997, von Hoffmann, C-145/96, EU:C:1997:406, punctul 16 și jurisprudența citată).

27 În această privință trebuie precizat, cu titlu introductiv, c?, ?inând seama de dubla împrejurare potrivit căreia, pe de o parte, fiecare prestare de servicii trebuie s? fie considerată în mod normal ca distinctă și independentă și, pe de altă parte, operațiunea constituită dintr-o singură prestare de servicii pe plan economic nu trebuie s? fie descompusă în mod artificial pentru a nu altera funcționalitatea sistemului de TVA, trebuie identificate elementele caracteristice ale operațiunii în cauză pentru a determina dac? prestările de servicii furnizate constituie mai multe prestații principale distincte sau o prestație unică. În particular, în cadrul cooperării instituite în temeiul articolului 267 TFUE, instanțelor naționale le revine sarcina de a determina dac? persoana impozabilă furnizează o prestație unică într-o anumită speță și de a stabili toate aprecierile de fapt definitive în această privință (a se vedea în acest sens Hotărârea din 27 septembrie 2012, Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, punctele 18 și 20, precum și jurisprudența citată).

28 Or, potrivit instanței de trimitere, serviciile de soluționare a daunelor în discuție în litigiul principal constituie prestări de servicii complexe care presupun activități multiple ce trebuie analizate ca un tot. Mai precis, astfel cum s-a arătat la punctele 10 și 11 din prezenta hotărâre, serviciile furnizate de societățile partenere acoperă toate activitățile referitoare la soluționarea daunelor în care sunt implicați clienții Uniqă în cazurile în care survin aceste daune. Aceste servicii presupun de asemenea exercitarea unei puteri decizionale, în măsura în care impun, pentru prejudiciile materiale cu o valoare mai mică sau egală cu 15 000 de euro cauzate de un accident, aprobarea sau respingerea cererilor de despăgubire. În același mod, în ceea ce privește asigurările medicale, Coris International gestionează în numele și pe seama Uniqă cererile de despăgubire formulate de asigurați, furnizând toate serviciile de organizare, tehnice și juridice necesare.

29 Această precizare introductivă fiind efectuată, trebuie amintit, în primul rând, că exercitarea profesiei de inginer cuprinde servicii care se caracterizează prin faptul că nu este vorba numai despre aplicarea cunoștințelor și a procedurilor existente la probleme concrete, ci și despre dobândirea de cunoștințe noi și despre dezvoltarea de procedee noi pentru rezolvarea acelorasi probleme sau a unor probleme noi (Hotărârea din 7 octombrie 2010, Kronospan Mielec, C-222/09, EU:C:2010:593, punctul 21).

30 Or, serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurare, precum cele precizate la punctele 10 și 11 din prezenta hotărâre, nu se încadrează în categoria prestațiilor care corespund acestor caracteristici. Mai precis, deși nu pare exclus ca evaluarea prejudiciilor care rezultă dintr-un accident de circulație să poată fi realizată de un inginer, o astfel de activitate nu se încadrează în mod vădit în serviciile prestate în principal și în mod obișnuit în cadrul acestei profesii, așa cum au fost identificate la punctul precedent din prezenta hotărâre. În plus, o asemenea posibilitate nu poate fi avută în vedere nici în ceea ce privește evaluarea pacienților în cadrul unei asigurări medicale pentru că lăturile în strîngătate.

31 Prin urmare, este necesar să se constate că serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurări nu intră în sfera noțiunii de servicii prestate de ingineri, în sensul articolului 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112.

32 În al doilea rând, în ceea ce privește serviciile efectuate în cadrul profesiei de avocat, Curtea a arătat deja că acestea au în principal și în mod obișnuit ca obiect reprezentarea și apărarea intereselor unei persoane, în general într-un context de contradicție și în prezența unor interese contrare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 septembrie 1997, von Hoffmann, C-145/96, EU:C:1997:406, punctul 17, precum și Hotărârea din 6 decembrie 2007, Comisia/Germania, C-401/06, EU:C:2007:759, punctele 36 și 37).

33 În plus, Curtea a precizat că serviciile prestate de un avocat au drept scop, înainte de orice, câștigarea unei pretenții de ordin juridic (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 decembrie 2007, Comisia/Germania, C-401/06, EU:C:2007:759, punctul 39).

34 Or, prestări de servicii precum cele furnizate de societățile partenere și de Coris International în temeiul soluționării daunelor nu intră în sfera prestațiilor efectuate în principal și în mod obișnuit în cadrul profesiei de avocat. Într-adevăr, acestea din urmă sunt caracterizate prin contribuția lor la administrarea justiției, în timp ce serviciile de soluționare a daunelor în numele și pe seama unei societăți de asigurări intră în sens mai larg în activitatea economică.

35 Mai exact, asemenea servicii de soluționare a daunelor au ca obiect în esență constatarea și evaluarea daunelor sau a cheltuielilor medicale suportate, precum și evaluarea despăgubirii datorate asiguratului și, dacă este cazul, plata efectivă a acestei despăgubiri și, în acest temei, nu

intră în mod necesar în domeniul contencios. Astfel, aceste prestații nu necesită *a priori* reprezentarea și apărarea intereselor societății de asigurări într-un context de contradicție, în prezența unor interese contrare, chiar dacă, eventual, recurgerea la serviciile unui avocat se poate dovedi necesară ulterior.

36 Rezultă că serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurare nu intră în sfera noțiunii de prestare de servicii de avocat, în sensul articolului 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112.

37 În al treilea rând, trebuie să se constate că serviciile de soluționare a daunelor precum cele furnizate de societățile partenere și de Coris International nu corespund prestațiilor furnizate în principal și în mod obișnuit de un consilier, de un birou de consultanță sau de un expert contabil. Mai precis, spre deosebire de serviciile de consultanță, serviciile de soluționare a daunelor în numele și pe seama unei societăți de asigurări implică exercitarea unei puteri decizionale în ceea ce privește acordarea unei despăgubiri sau refuzul acordării acesteia, acestea neputând fi deci reduse la servicii de consultanță.

38 În al patrulea rând, trebuie să se stabilească dacă serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurare intră sub incidența „altor prestații similare” menționate la articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112.

39 Termenii „alte servicii similare” nu se referă la vreun element comun al activităților eterogene vizate la această dispoziție, ci la servicii similare, prin raportare la fiecare dintre aceste activități, avute în vedere în mod separat. Astfel, un serviciu trebuie considerat similar prin raportare la una dintre activitățile enumerate în acest articol atunci când amândouă răspund aceleiași finalități (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 decembrie 2007, Comisia/Germania, C-401/06, EU:C:2007:759, punctul 31 și jurisprudența citată).

40 În această privință este suficient să se arate că asemenea servicii au ca finalitate gestionarea și soluționarea cererilor de despăgubire a daunelor prezentate de asigurații societății de asigurări în numele și pe seama căreia sunt prestate.

41 Astfel, din indicațiile transmise de instanța de trimitere reiese că prestațiile de soluționare a daunelor furnizate de societățile partenere cuprind servicii complexe de gestionare și de soluționare a reclamațiilor care presupun activități multiple ce trebuie analizate ca un tot care are drept scop repararea unui prejudiciu suferit de o persoană lezată în afara statului său membru de reședință potrivit unor proceduri cu care aceasta este familiarizată. Pe de altă parte, în privința prestațiilor furnizate de Coris International, instanța de trimitere a precizat că este vorba despre activități exercitate în vederea soluționării reclamațiilor introduse de deținătorii de polițe de asigurare medicală pentru călătoriile în străinătate încheiate de Uniqa pentru clienții săi, care acoperă în special garantarea asistenței asiguraților 24 de ore pe zi, precum și furnizarea către asigurați a unei asistențe tehnice, organizatorice și juridice.

42 Or, niciunul dintre serviciile prestate de ingineri, de avocați, de contabili, de birourile de consultanță sau de consilieri enumerate la articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 nu urmărește finalitatea identificată la punctul 40 din prezenta hotărâre.

43 Rezultă că serviciile de soluționare a daunelor furnizate în numele și pe seama unei societăți de asigurare nu pot fi considerate „alte servicii similare”, în sensul articolului 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112.

44 În al cincilea și ultimul rând, trebuie să se constate și că astfel de servicii de soluționare a cererilor de despăgubire nu pot fi apropiate de serviciile de prelucrare a datelor și nici nu pot fi

asimilate furnizării de informații.

45 Având în vedere ansamblul considerațiilor care preced, este necesar să se răspundă la întrebarea preliminară că articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că serviciile de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unei societăți de asigurări nu fac parte din „serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare [și nici din] prelucrările de date și [din] furnizarea de informații”, prevăzute de această dispoziție.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a zecea) declară:

Articolul 56 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că serviciile de soluționare a daunelor furnizate de societăți terțe în numele și pe seama unei societăți de asigurări nu fac parte din „serviciile prestate de consultanți, ingineri, birourile de consultanță, avocați, contabili și alte servicii similare [și nici din] prelucrările de date și [din] furnizarea de informații”, prevăzute de această dispoziție.

Jarukaitis

Ileši?

Csehi

Pronunțat astfel în ședință publică la Luxemburg, la 1 august 2022.

Grefier

Președintele Camerei a zecea

A. Calot Escobar

I. Jarukaitis

* Limba de procedură: româna.